

30.1.11

13a (משנה א) → 13b (משנה ש"מ)

1. דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מקום קרבן לה' מן בהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם: ויקרא א, ב
 2. איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או קשב או עז במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה: ויקרא י, ג
 3. ויצמדו לבעל פעור ויאכלו זבחי מתים: תהלים קו, כח

- I 2א משנה: status of non-Jew's שחיטה – considered נבילה and has טומאת משא
- a *inference*: this implies that it is מותר בהנאה and not considered ע"ז תקרובת
- b *observation*: this runs counter to ר' אליעזר who ascribes the default intent of an עכ"ם to ע"ז
- c אסור בהנאה read it as implying that a מין לע"ז who slaughters – it is אסור בהנאה
- i *Support (ברייתא)*: a מין's actions are considered idolatrous:
- 1 שחיטה for ע"ז
 - 2 Bread: considered פת כותי (prohibited)
 - 3 Wine: considered נסך יין
 - 4 Scrolls (which he writes): considered "sorcery" (i.e. must be destroyed)
 - 5 Fruit: automatically טבל (i.e. his separation of תרומ"מ is invalid)

(a) *Some add*: his children (sic) are ממזרין (we assume he allows his wife to have affairs – ק"ת disputes this)
- d *Reexamining the premise of our משנה*: why not suspect that the גוי is a devotee?
- i *Answer (ר"נ בשם רבה בר אבבה)*: there are no "true" devotees among the pagans
- 1 *Challenge*: we see that there are real devotees!
 - 2 *Rather*: most of them are not devotees, per ר' יוחנן – ר' עכ"ם in ח"ל are just following ancestral tradition
- ii *Revisiting ר"נ's ruling*: there are no מינין among עכ"ם
- 1 *Practicum*: cannot be for שחיטה, as we even invalidate a ישראל-מין's slaughter

(a) *Cannot be*: for rule of "מורידין", as if that is true for a ישראל-מין, certainly for a עכ"ם

(b) *Must be*: for accepting their קרבנות, as the distinction of מכס (v. 1), disallowing acceptance of קרבנות from apostate Jews, is not applied to non-Jews and any may send קרבן

(i) *And*: we can't posit that we never accept קרבנות from non-Jews (per v. 2 - איש איש includes non-Jews)
- e *Reexamining משא טומאת משא*: this should be obvious – if it is considered נבילה, it has טומאת משא
- i *רבא's resolution(s)*: involving the dispute בתירא/חכמים if ר' יהודה בן בתירא carries תקרובת ע"ז or ר' יהודה בן בתירא
- 1 *version1*: implies that there is another parallel case (תקרובת ע"ז), where it has טומאת אהל, per ר' יהודה בן בתירא
 - 2 *version2*: all of them have טומאת משא only – never טומאת אהל – *contra* בתירא
- II 3א משנה: if a שחיטה was performed at night or by a blind man – valid
- a *Observation*: the wording of the משנה implies that this is *post facto* (בדיעבד)
- b *Challenge*: ruling that we may "always" perform שחיטה, whether day or night (and anywhere) – לכתחילה
- i *Answer (פ)*: that ruling is only in a case where he has a torch (our משנה – if he has no light)
- ii *Support (ר' אשי)*: our משנה compares night to a blind man, i.e. no light whatsoever
- 1 *And*: the other ruling compares night to day – i.e. he has light